

skjellige Steder. Den ærede Ordfører har anbragt, at naar en Veie ikke var optagen paa Regulativet, blev den ikke anseet for offentlig, og at da ingen offentlig Myndighed, hverken Sogneforstanderskab eller Politimester, brød sig om den, og deri har han fuldkommen Ret. Men endvidere er fulgt deraf, at saadanne Veie ere blevne affpærrede og undtagne offentlig Afbenyttelse, og hvor ikke alle de Interesserede have villet finde sig deri, er der kommet langvarige og kostbare Processer ud deraf. Det vil ikke være muligt at oprette de Ulemper, som paa mange Steder ere blevne Følgen af Veiregulativet, thi det vil ikke være gjørligt at faae de offentlige Veie, som ere blevne aflagte paa Grund af, at de ikke ere blevne opførte derpaa, igjen aabne for den almindelige Færdsel, men der vil naaes overordentlig Meget ved Fleertallets Forslag. Jeg troer, at det er mindre væsentlig, om Politimesteren, som Ministeren ønsker, jaaer Tilshuet med den nye Klasse af offentlige Veie; jeg troer, at Fleertallets Forslag om, at disse Veie, som en særegen Klasse af offentlige Veie, blot skulle høre under Forstanderskabet, vil være tilfredsstillende i det praktiske Liv. — Jeg vil imidlertid gjøre det ærede Fleertal opmærksomt paa nogle Punkter, der ikke forekomme mig at passe ind i den hele Betragtning, som ligger til Grund for de nye Paragrapher. Der er for det Første den Bestemmelse, at der af den Fortegnelse, som skal optages over alle offentlige Veie, skal udelades saadanne, der skjønnes overflødige for den almindelige Samsærdsel. Dette troer jeg ikke, er ganske heldigt. Naar en Veie er offentlig, bør den beholde denne Egenkab, selv om den ikke afbenyttes af syn- derlig Mange; men en anden Sag er det, om Forstanderskabet finder Anledning til at holde denne Veie vedlige. Jeg seer ikke, at der vil være Noget til Hinder for, at den Fortegnelse, der efter § 1 skal optages over disse Veie, bliver med Hensyn til saadanne, der ikke behøves for den almindelige Samsærdsel, forsynet med Bedtegning om, at de ikke behøve at vedligeholdes af Forstanderskabet. Man beholdt da Traditionen om, at det er en offentlig Veie, og ved forandrede Forhold, som kunne indtræde paa mangfoldige Maader, vilde man have det

Spørgsmaal klarer, at det var en Veie, som kunde bruges, hvis man nu syntes derom. Jeg vil tage et andet Tilfælde. Det er ikke ualmindeligt, at saadanne Veie som de, hvorom her tales, gaae igjennem flere Sogne eller endog gjennem flere Communer. Naar den ene Commune nu siger, at den vil have en saadan offentlig Veie gjort istand for Samsærdsel, men Nabocommunen siger, at den almindelige Samsærdsel ikke er saa stor der, at Veien gjøres behov, og at den ikke vil gjøre Noget ved den, henligger den ene Deel af Veien i den ene Commune som offentlig, mens den anden Communes Vedkommende ingen Bestemmelse har om, hvorvidt den skal være offentlig, thi den vil ikke findes paa den Fortegnelse, der er optagen, og Traditionen om, hvad der kan være talt i Forstanderskabet om denne Veie, er noget Usikkert, der ikke opbevares. — Dernæst forstaaer jeg ikke ret, om det er Meningen med Fleertallets Forslag, at der skal optages en Fortegnelse eengang for alle. Jeg troer, at det vilde være rigtigst, om en saadan Fortegnelse blev revideret efter en vis Tids Forløb, og at en Revision vil være absolut fornøden, naar man fastholder Bestemmelsen om at udelade visse Veie. I de fleste Forstanderskaber hersker der locale Interesser, og Resultatet af Afstemningerne over Veienes Vedligeholdelse afhænger ofte af, hvorvidt den nordre eller søndre Deel af Communen er stærkest repræsenteret i Forstanderskabet. Derfor som den søndre Deel er stærkest repræsenteret, er det meget muligt, at en Afstemning over en Veis Vedligeholdelse som offentlig, af den Slags, der omtales i Fleertallets Forslag, falder ud paa, at den ikke skal være offentlig, fordi den tilhører den nordre Deel, der er svagest repræsenteret. Jeg troer, det vil være heldigt, om Spørgsmaalet ikke gjøres afhængigt af een Afstemning, men at det med Nødvendighed kan og bør optages paany efter længere Tids Forløb, omtrent paa samme Maade, som der nu hvert tredje Aar stemmes over, hvorvidt en eller anden Vi skal opføres paa Regulativet. Jeg forstaaer endvidere Udvalgets nye § 4 saaledes, at det bliver enhver Interessent frit forbeholdt at faae Spørgsmaalet om, hvorvidt en vis Veie er farbar for ham, afgjort